

herman de vries

herman de vries

8/12/2017—13/1/2018
galerie petr žaloudek

Konceptuální umělci, ke kterým je herman de vries často přirazován, pracují s prostorem, jeho vztahem k jejich instalaci či provedené akci, a klasická díla tradičního formátu nezřídka ve své tvorbě opomíjejí. Pro tohoto nizozemského umělce, žijícího od roku 1970 v Německu, je součástí konceptu nejen výstavní síň (příkladem muže být holandský pavilon benátského bienále 2015, který de vries proměnil v jednu z nejlepších expozic) či nekonečný prostor pod širým nebem; stejně významná je pro něj rovněž – na první pohled banální a limitovaná – plocha, jakou může poskytnout bílý kartón. Na něj umělec jednou kreslí rytmickými údery ohořelého kusu dřeva seriální rastr, jindy na něj soustředěně roztírá rozemletý popel či barevnou hlínou z nejrůznějších destinací světa. Barevné kresby jsou zase spontánně vznikajícím chaosem expresivních doteků pastelkou, kdy výtvarník s uvolněnou myslí často střídá množství odstínů jedné barvy až do momentu, kdy dosáhne hledané vyváženosti obsahu a proces tvorby ukončí.

Královstvím, ateliérem i pracovním nástrojem hermana de vriesa je bezesporu příroda. Proto si vybral za svůj domov německé Eschenau obklopené hustými lesy, z jejichž přírodního bohatství čerpá inspiraci, energii, a často i materiál pro své koláže a objekty.

Pro období šedesátých a počátek sedmdesátých let jsou typické bílé objekty ovlivňované a koncipované principem náhody. Zprvu velmi minimalistická díla, tvořená z nalezených materiálů, vystřídaly dřevěné reliéfy a kresby s rastry bodů či shlukem různě dlouhých linií. Jejich umístění bylo zcela neosobně a nezávisle na výtvarníkovi určeno náhodou.

Následně experimentuje de vries s kartóny, které umísťuje na podzim pod stromy či keře a zjišťuje, že (opět náhodně!) spadané lístky tvoří velmi často úchvatné obrazy. Prakticky ve všech dílech se setkáváme s obrovským respektem k přírodě a vždy v nich nacházíme buď její přímý otisk, anebo alespoň zřejmou inspiraci. Kromě tzv. žurnálů z častých cest, které tvoří kompozice směsi obrázků z rozetřené lokální hlíny, reliéfů z nalezených předmětů a fotografií, není možné opomítnout fascinující koláže z trav. Ty nejsou žádnou asambláží dle výtvarníkova vkusu, ale prakticky zafixovanými momentkami pozice stvolů a listů. De vries vybraný trs v daném momentu pevně sevřel mezi dvě orámované plochy, rámy stáhl šrouby a pak dílo odřízl od země. Známá jsou též jeho sanktuária, která jsou oázami naprostě volně vegetující přírody. Jejich nadřazené postavení vůči prostředí „zkultivovanému“ lidskými zásahy je vždy podtrhováno důležitě a nepřístupně působícím oplocením. Poezií autora, přiřazovanému k hnutí ZERO, se stává svět. Ale co je vůbec pro něj ZERO, kde a kdy vlastně začíná a končí? Pro de vriesa neznamená ZERO pouze jedno desetiletí významného poválečného hnutí, ale filozofický náhled na svět a existenci. Jak mi herman při mé předloňské návštěvě v Eschenau s úsměvem řekl: „Já jsem stále ZERO.“

Pro představení tohoto výjimečného autora by bylo zapotřebí obsažné knihy a těchto pár vět je pouhým náznakem. Avšak pohled na vystavené práce zcela určitě postačí k fascinaci jeho dílem a bude základem pochopení jeho velkého významu.

Petr Žaloudek

Conceptual artists, among whom herman de vries is often included, work with space and its relationship to the installation or the particular performance, and often ignore traditional artistic formats. De vries, a Dutch artist who has lived in Germany since 1970, works not just with the exhibition space (one example is the Dutch pavilion at the 2015 Venice Biennale, which he transformed into one of the biennial's best expositions) or with the endless open space of the outdoors: He places equal weight on what are at first glance banal and limited surfaces such as white cardboard. In one work, he rhythmically assaults the surface with a charred piece of wood to draw a grid pattern; in another, he meticulously covers it with ground ashes or colored earth from various places around the world. His colorful drawings are a spontaneously created chaos of expressive touches of colored pencils in which his liberated mind works with a wide range of hues of one color until he achieves the desired balance of content and ends the creative process.

Herman de vries's dominion, studio, and working implement is nature itself, and so he chose to live in the German town of Eschenau, where he finds inspiration, energy, and often even the physical material for his collages and objects from the natural richness of the surrounding forests.

During the 1960s and early 1970s, de vries typically produced white objects influenced by and created in the spirit of randomness. His early artistic creations, initially of a highly minimalist character and made using found materials, were later replaced by wooden reliefs and drawings with a grid pattern of dots or with converging lines of various lengths. Their placement was entirely impersonal and random, independent of any conscious action on de vries's part. He subsequently experimented with cardboard, which he

placed beneath trees or bushes in the autumn in order to let the falling leaves create (again randomly!) highly captivating images. Nearly all of his works possess an immense sense of respect for nature, and they always are either a direct imprint of nature or clearly inspired by it. Besides the journals he created on his frequent travels (consisting of photographs, reliefs made using found objects, and pictures created by spreading locally gathered soil on the paper surface), he also creates fascinating grass collages. These latter works are not assemblages made in accordance with the artist's personal taste, but are like fixed snapshots of stalks and leaves, made by pressing the tuft of grass between two framed surfaces, screwing them together, and then cutting the work of art from the ground. Another well-known group of works are his *sanctuaries*, oases of absolutely freely growing nature whose supremacy over landscapes "cultivated" by human intervention is always underscored by fencing that gives off an air of importance and inaccessibility. The living world itself forms the poetry of this artist, who is often considered a member of the Zero art group. But what does de vries see as ZERO? Where and when does it begin and end? For him, ZERO is not merely one decade in the history of an important postwar movement; it is a philosophical view of the world and of existence. As herman told me with a smile during my visit to Eschenau two years ago: "I am still ZERO."

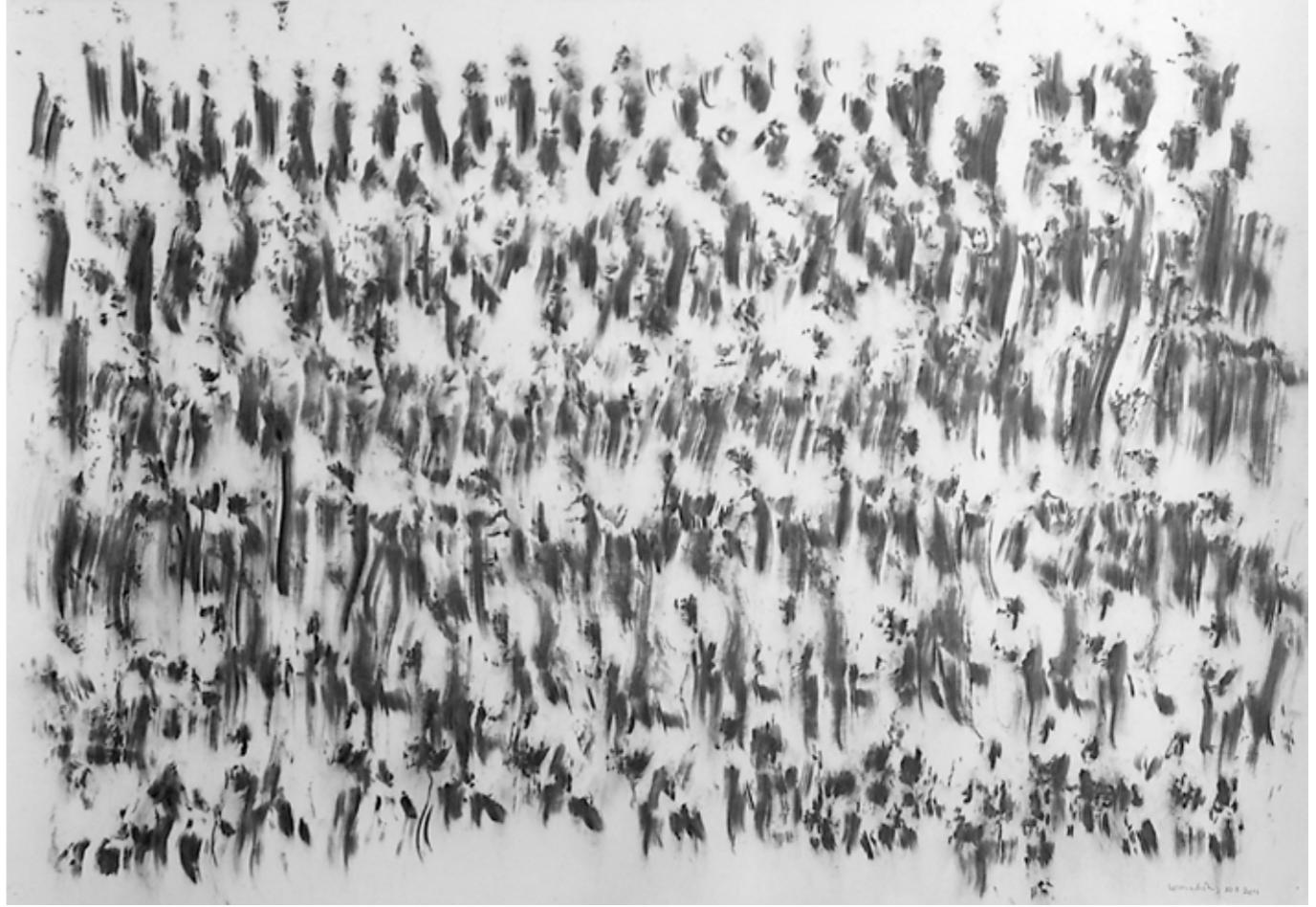
A true presentation of this exceptional artist would require an entire lengthy publication, and these few sentences can only hint at who herman de vries really is. Nevertheless, the exhibited works will quite certainly be enough to fascinate the viewer by his work and offer a foundation for understanding his significance.

Petr Žaloudek

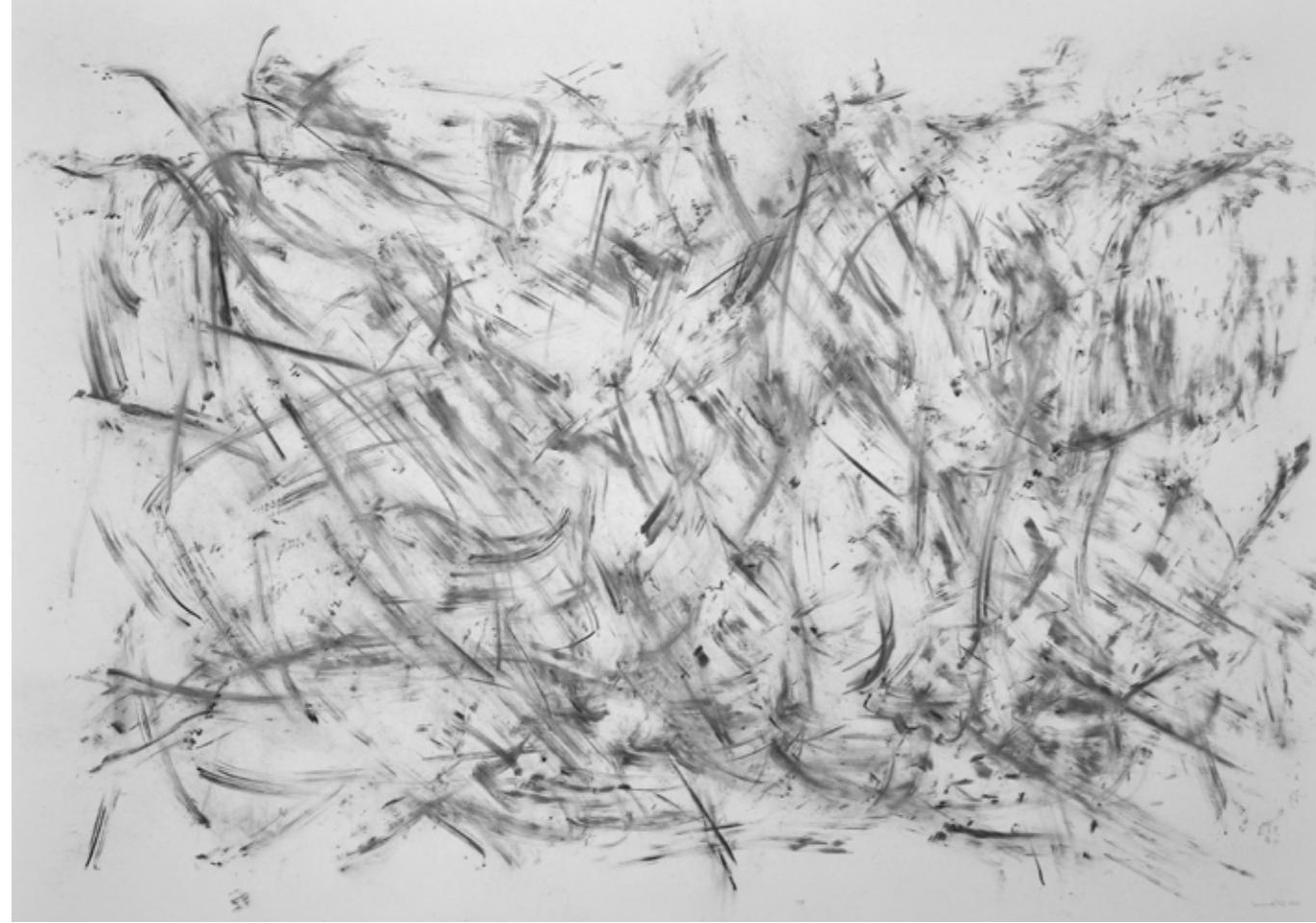
ashes from the michelau summer solstice fires / 61 x 86 cm / 2017

6

7

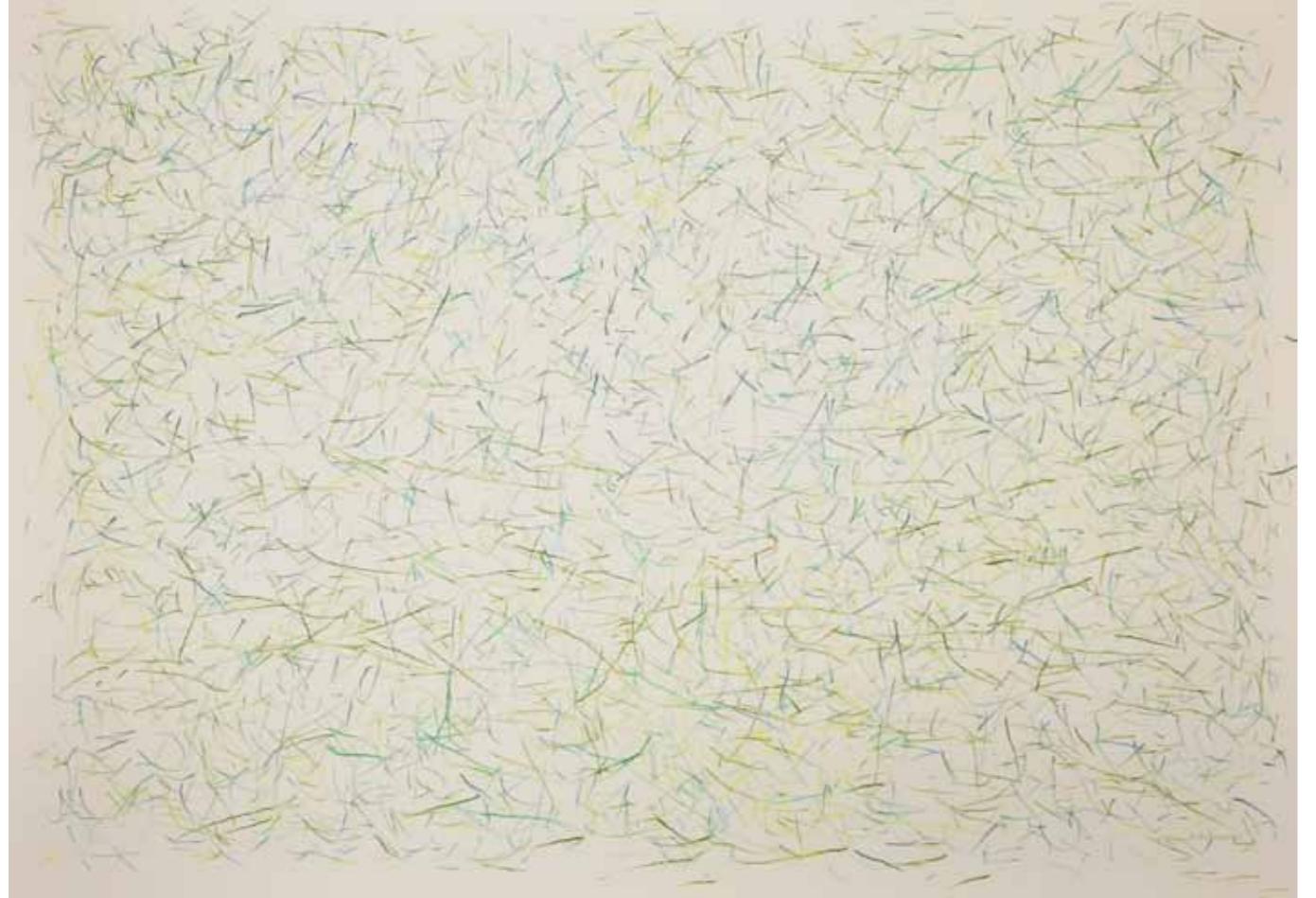
bez názvu / untitled / 61 x 86 cm / 2011

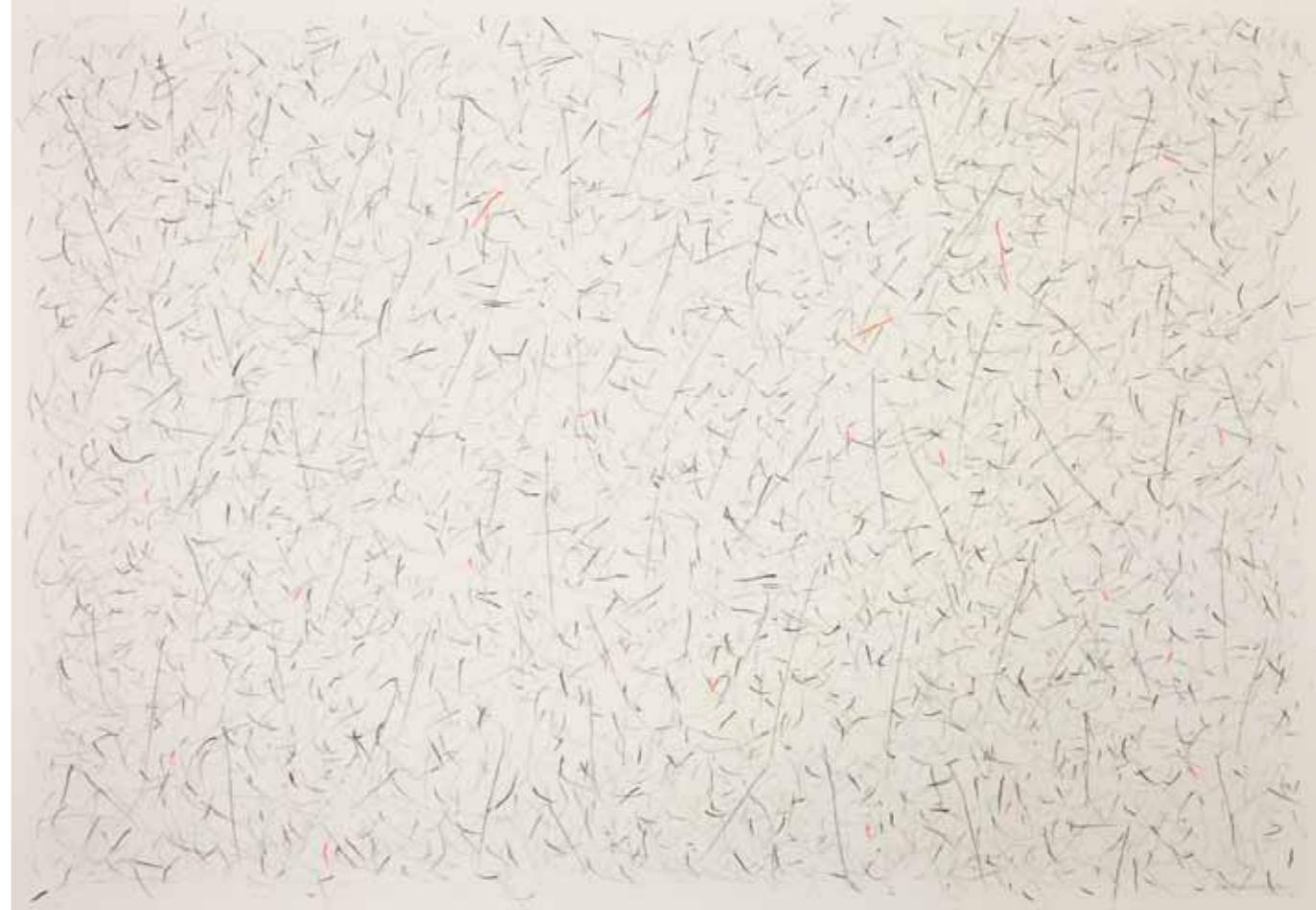
bez názvu / untitled / 61 × 86 cm / 2013

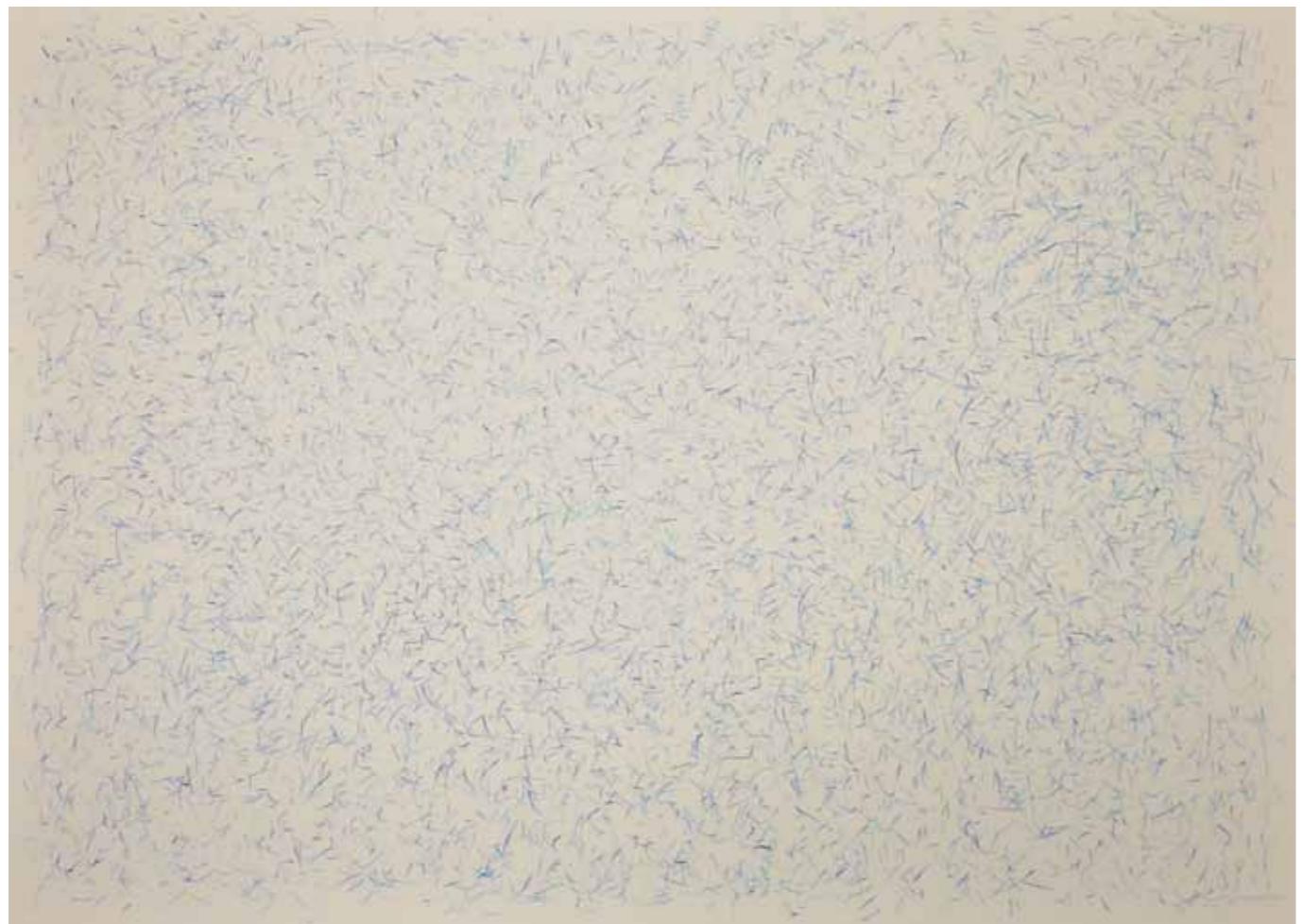
bez názvu / untitled / 61 × 86 cm / 2010

bez názvu / untitled / 61 × 86 cm / 2014

bez názvu / untitled / 61 × 86 cm / 2014

bez názvu / untitled / 61 × 86 cm / 2012

12

13

from earth – sulzheim / 73 × 102 cm / 1999

from earth – weilersbach / 48 × 33 cm / 1989

from earth – police III ČSSR / 48 × 33 cm / 1989

from earth – wettringen / 48 x 33 cm / 1989

herman de vries

1931	born in Alkmaar / naroden v Alkmaaru	1991–1995	integration. journal for mind-moving plants and culture
1949–1951	gardening school, Hoorn / zahradnická škola, Hoorn	le témoin	
1951–1952	agricultural work in France / zemědělské práce ve Francii	terre, vie et poésie, Mouans-Sartoux	
1952–1956	Institute for Research in Plant Diseases, Wageningen	the real works, Edinburgh	
1953	beginning of my life as an artist	remember gustav theodor fechner	
	informal drawings and monochrome paintings / informelní kresby a monochromní malby	botanical works / botanické dílo	
1956	what is rubbish?	sanctuary / sanktuárium Stuttgart	
1956–1962	informal collages / informelní koláže	physics Ø metaphysics are one	
1959–1963	white paintings / bílé malby	this	
1960	wit is overdaad	mesa	
1961–1964	white objects / bílé objekty	sanctuary / sanktuárium Münster	
1961–1968	revue nul=0	watergoed, Weerribben (Overijssel)	
1962	Institute for Applied Biological Research in Nature, Arnhem	tuindorpcollecties tilburg	
	random objectivations	ambulo ergo sum	
	white, other editions and reprints in 1967, 1980 and 2012 / další vydání a dotisky 1967, 1980 a 2012	Digne-les-Bains	
	the music of sound / hudba zvuku	sanctuary / sanktuárium Zeewolde	
	nul, Stedelijk Museum, Amsterdam	bois sacré et sanctuaire de roche rousse, Digne-les-Bains	
1964	revue integration	traces in Digne-les-Bains	
1965	first experiments with language / první jazykové experimenty	philosophische bemerkungen	
1968	there are no contradictions	wynfrith me caesit – herman me recreavit, Düsseldorf	
1969	argumentstellen	different Ø identic, Lausanne	
	first psychedelic experiences / první psychedelické zkušenosti	sacred space, created for the State of Sabotage territory	
	die lust zur zerstörung ist zugleich eine schaffende lust	in Baldrockistan (Australia) / vytvorené pro území State of Sabotage v Baldrockistanu (Austrálie)	
	what is rational?	spuren in the Steigerwald	
	the real works / opravdové dílo	steigerwald cosmology	
1971	susanne	trees museum, The Hague	
1972	my poetry is the world	holy days	
	chance and change / náhoda a změna	veritas existentiae	
	experiments with film and photography / filmové a fotografické	unity, Kröller Müller Museum, Otterlo	
1973	a random sample of the seeings of my beings	all this here, Schloss Moyland and Kunsthalle Schweinfurt (2010)	
1974	chance fields	es ist da, Mies van der Rohe Haus, Berlin	
1975	eschenau summer & temporary travelling press publications	i am, Kunstvereniging Diepenheim	
	to be all ways to be	searching for the source	
	poésie actuelle	three gardens for Diepenheim / tři zahrady pro Diepenheim	
	here Ø everywhere	im winter auf dem grossen knetzberg • ein journal / deník	
	exposition complète de luang-prabang	all and no thing, Stedelijk Museum Schiedam and Ketelfactory, Schiedam	
1976	the poet in his poetry	the water lilies, Kunstvereniging Diepenheim	
	this Ø no thing	from the laguna of venice – a journal –	
	documents of a stream	ZERO. Countdown to Tomorrow, 1950s–1960s, Solomon R. Guggenheim Museum, New York	
	le jardin sans jardinier	ZERO. Die internationale Kunstbewegung der 50er und 60er Jahre, Gropius Bau, Berlin	
1977	true philosophy is immediate actual	ZERO. Let us Explore the Stars, Stedelijk Museum, Amsterdam	
	the dust of some roads Ø a leaf from a tree	herman de vries represented with to be all ways to be The Netherlands at the Biennale Arte 2015, Venice / herman de vries zastupuje výstavou to be all ways to be Nizozemí na benátském biénále	
1978	no-name or no name	sanctuary natura mater, Lazaretto Vecchio, Venice /	
1979	the earth museum	sanktuárium natura mater, Lazaretto Vecchio, Benátky	
	film notes	basic values, Erasmus Huis, Jakarta. The exhibition travelled to Amsterdam and Sittard. / Výstava putovala do Amsterdamu a Sittardu.	
1980	16 dm²	sculptures trouvés, Ernst Barlach Haus, Hamburg	
	das grosse rasenstück / velký trs trávy	le sommet des philosophes, project as part of the traces project	
	werke 1954–1980, Groninger Museum	around Digne-les-Bains / součást projektu traces v okolí	
	gestern nicht kunst angefangen	Digne-les-Bains (Villard des Dourbes)	
1982	all	sanctuary for HEART, Herning/DK sanktuárium pro HEART, Herning/DK	
	les très riches heures de herman de vries	chance Ø change, MUSAC, Léon (SP)	
1982 to present	here		
1983 to present	natural relations / přirozené vztahy		
1984	from earth / ze země		
	mind moving		
	film and publication / film a publikace belladonna		
1985	die marokkanische sammlung		
1986 to present	scottish diary, first journal / první deník		
1989	the meadow/die wiese / louka		
	das verschlossene paradies / uzamčený ráj		
	erfahrungsfelder		
	human life		

herman de vries

text — petr žaloudek
překlad / translation — stephan von pohl
design — jožka gabriel, dusot.cz
tisk / print — tiskárna daniel

vydala / published by — galerie petr žaloudek
na příkopě 12, praha 1

galerie |||
petr žaloudek

praha 2017

www.galerie-zaloudek.cz

8/12/2017—13/1/2018
galerie petr žaloudek